

Sygn. akt III RC 301/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Mirosław Barszcz

Protokolant: sekr.sądowy Katarzyna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2017 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa D. G. (1)

przeciwko T. T. (1)

o podwyższenie alimentów

oraz z powództwa T. T. (1)

przeciwko D. G. (1)

o obniżenie alimentów

I. podwyższa z dniem 24 stycznia 2017 roku alimenty zasądzone uprzednio wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 16 kwietnia 2013 roku w sprawie o sygnatura akt III Rc 34/13 od pozwanego T. T. (1) na rzecz powoda D. G. (1) urodzonego (...) w P. z kwoty 650 (sześćset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie do kwoty 750 (siedemset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie płatne z góry do dnia 10 – tego każdego miesiąca z odsetkami w wysokości ustawowej za opóźnienie w przypadku uchybienia płatności w którejkolwiek z rat;

II. w pozostałym zakresie powództwo o podwyższenie alimentów oddala;

II. oddala powództwo o obniżenie alimentów;

III. znosi koszty procesu między stronami;

IV. wyrokowi z pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

V. nakazuje ściągnąć od pozwanego T. T. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

D. G. (1) w dniu 13 lipca 2016 r. wniósł do Sądu Rejonowego w Pruszkowie powództwo o podwyższenie alimentów od T. T. (1) z kwoty 650 zł miesięcznie do kwoty po 1000 zł miesięcznie (k. 3).

T. T. (1) w dniu 03 sierpnia 2016 r. wniósł do Sądu Rejonowego w Pruszkowie powództwo o uchylenie jego obowiązku alimentacyjnego wobec syna D. G. (1) z dniem wniesienia powództwa (k. 22-25). Sprawa została zarejestrowana

za sygnaturą akt III RC 338/16 i postanowieniem z dnia 11 października 2016 r. została połączona do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą III RC 301/16 (k. 65).

D. G. (1) w toku całego procesu do chwili zamknięcia rozprawy popierał powództwo i wnosił o podwyższenie alimentów do kwoty po 1000 zł miesięcznie począwszy od dnia złożenia pozwu oraz domagał się oddalenia powództwa T. T. (1) w całości (k. 8, k. 47, k. 95, protokół- płyta CD k. 97, k. 104, k. 105 verte, protokół- płyta CD k. 106).

T. T. (1) nie uznał powództwa o podwyższenie alimentów i w toku całego procesu do chwili zamknięcia rozprawy wnosił o jego oddalenie w całości, popierał zgłoszone przez siebie powództwo, modyfikując je przed zamknięciem rozprawy w ten sposób, że domagał się obniżenia alimentów zasądzonych od niego na rzecz D. G. (1) do kwoty 300 zł miesięcznie począwszy od dnia 24 stycznia 2017 r. (k. 78, k. 95, protokół- płyta CD k. 97, k. 104, k. 105 verte, protokół- płyta CD k. 106).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

D. G. (1) urodzony dnia (...) w P. jest synem T. T. (1) i D. G. (2).

Alimenty od T. T. (1) na rzecz D. G. (1) po raz ostatni zostały ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 16 kwietnia 2013 r. w sprawie III RC 34/13 na kwotę 650 zł miesięcznie. Orzeczenie uprawomocniło się dnia (...) r.

W dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej D. G. (1) miał 15 lat, mieszkał z matką i babką macierzystą w P. w mieszkaniu stanowiącym własność babki macierzystej. Koszty utrzymania mieszkania wynosiły około 670 zł miesięcznie, w tym czynsz 520 zł. Uczęszczał do trzeciej klasy Gimnazjum Nr (...) w P.. Prawidłowo realizował obowiązek szkolny, osiągał dobre wyniki w nauce, nie sprawiał problemów wychowawczych. Był ogólnie zdrowy. Nie miał kontaktu z ojcem.

Obecnie D. G. (1) ma 19 lat, w czerwcu 2016 r. ukończył liceum, od października 2016 r. jest studentem pierwszego roku studiów stacjonarnych pierwszego stopnia na Wydziale (...) w W.. Planowany termin ukończenia studiów to 30 września 2019 r. Zajęcia odbywają się codziennie, w poniedziałki i wtorki od godz. 8:00 do 13:00, w środy od 9:35 do 11:00 i od 17:10 do 18:00, w czwartki od 8:00 do 11:00, a w piątki od 9:50 do 13:00. Mieszka z matką i babką macierzystą w P. w tym samym mieszkaniu, w którym zamieszkiwali w dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej. Koszty utrzymania mieszkania wynoszą około 800 zł miesięcznie, w tym czynsz 540 zł, energia 100 zł, gaz 60 zł, telefon 100 zł. Jest ogólnie zdrowy. Nie ma żadnego kontaktu z ojcem. Nie posiada majątku. Otrzymuje stypendium socjalne w kwocie 450 zł miesięcznie, w ubiegłe wakacje pracował w magazynie i zarobił 1200 zł. Obecnie poza stypendium nie ma innych własnych środków. Ma zainteresowania muzyczne, w soboty hobbistycznie grywa w zespole. Usprawiedliwione koszty utrzymania D. G. (1) oscylują obecnie w granicach kwoty 1200 zł miesięcznie, w tym wyżywienie 500 zł, mieszkanie 270 zł, odzież i obuwie 120 zł, wydatki edukacyjne 100 zł, dojazd na uczelnię 120 zł, środki czystości i kosmetyki 50 zł, telefon 50 zł.

Koszty te wzrosły w zakresie powstania wydatków na dojazdy do W., w zakresie wzrostu udziału przypadającego w kosztach mieszkaniowych.

W dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej T. T. (1) miał 39 lat, mieszkał z matką w P.. Był zatrudniony w spółce (...) w W. na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku (...) za wynagrodzeniem miesięcznym 2405 zł brutto, 1743 zł netto, pracował w M.. W 2012 r. pobierał zasiłek chorobowy i świadczenie rehabilitacyjne przez okres 7 miesięcy, odbył rehabilitację leczniczą w ramach prewencji ZUS z uwagi na (...). W 2012 r. wykazał dochód w kwocie 19858,33 zł. Toczyło się przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne o zapłatę kwoty (należność główna) 16549,92 zł. Miał doświadczenie na stanowisku (...) oraz (...). Poza synem D. miał na utrzymaniu dwoje dzieci w wieku 14 lat i 11 lat.

T. T. (1) obecnie ma 42 lat, pracuje w (...) na umowę o charakterze zlecenia w (...) i zarabia około 5200 zł netto miesięcznie (1200 euro). Poności koszty wynajęcia mieszkania w kwocie około 1200 zł -1300 zł miesięcznie (300 euro)

i dojazdów 600 - 650 zł (150 euro). W 2015 r. wykazał dochód w kwocie 32551,43 zł, w tym ze stosunku pracy 31723,40 zł, z działalności wykonywanej osobiście 2224 zł. Posiada zadłużenie wobec Urzędu Skarbowego w kwocie 19942 zł z tytułu nieuiszczonego podatku od sprzedaży 1/2 udziału nieruchomości położonej w P. przy (...) o powierzchni 48,13 m⁽²⁾, którą spłaca w miesięcznych ratach po 500 zł. Kwotę 105 500 zł uzyskaną ze sprzedaży wydał na pokrycie zobowiązań. Spłaca zadłużenie w miesięcznych ratach po 88,78 zł i 400 zł. Zadłużenie powstało 10-11 lat wstecz. Nie posiada majątku ani oszczędności. W okresach pobytu w kraju mieszka z matką w P. w tym samym mieszkaniu stanowiącym własność jego matki, w którym zamieszkiwał w dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej. Koszty utrzymania mieszkania wynoszą około 500 zł miesięcznie, w tym czynsz 370 zł, energia 50 zł, telefon 50 zł. Wspiera finansowo swoją matkę w ten sposób, że opłaca koszty utrzymania mieszkania i spłaca ciężące na niej zadłużenie. Ma brata, który nie pomaga matce i nie wspiera jej finansowo. Toczy się przeciwko niemu egzekucja alimentów na rzecz syna D. G. (1). Nadal nie ma żadnego kontaktu z synem, poza alimentami nie finansuje jego potrzeb.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia (...) r. w sprawie VII C 258/15 został rozwiązany przez rozwód związek małżeński T. T. (1) i E. T., zostały zasądzone także alimenty od T. T. (1) na rzecz dzieci K. T. urodzonej dnia (...) i M. T. urodzonego dnia (...) w kwocie po 350 zł miesięcznie, łącznie 700 zł miesięcznie. T. T. (1) utrzymuje kontakt z młodszymi dziećmi.

W dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej D. G. (2) miała 35 lat. Pobierała rentę z tytułu niepełnosprawności w kwocie 577 zł miesięcznie. Orzeczeniem z dnia (...) r. została zaliczona do osób trwale niepełnosprawnych w stopniu (...). Poza synem nie miała innych osób na utrzymaniu.

D. G. (2) ma 38 lat, nadal mieszka z synem i matką w P.. Jest osobą niepełnosprawną w stopniu (...), cierpi na (...), porusza się przy pomocy kul, wymaga opieki innych osób. Jej stan zdrowia z upływem lat pogarsza się. W dalszym ciągu pobiera rentę socjalną, obecnie w kwocie 643 zł miesięcznie oraz zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 153 zł miesięcznie, ma również alimenty od ojca w kwocie 200 zł. Jest całkowicie niezdolna do podjęcia pracy zarobkowej. Nie posiada majątku ani oszczędności. Opiekuje się nią matka, która z tego tytułu otrzymuje świadczenie pielęgnacyjne w kwocie 1430 zł miesięcznie. D. G. (2) całość swoich środków wydaje na własne utrzymanie w zakresie udziału w opłatach mieszkaniowych, kosztów wyżywienia i kosztów leków.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: kopię orzeczenia o niepełnosprawności k. 14, kopię decyzji k. 15, kopię odpisu wyroku k. 31, zaświadczenie k. 32, kopię karty informacyjnej k. 33, postanowienie k. 34, kopie dowodów wpłat k. 36, k. 38, k. 40, harmonogram spłat k. 37, k. 39, kopię zaświadczenia k. 48, kopię świadectwa dojrzałości k. 52, zaświadczenie k. 53, kopię decyzji k. 58-60, harmonogram płatności k. 61, kopię zeznania podatkowego (Pit -37) k. 82-85, kopie dowodów wpłat k. 86-88, k. 90, kopię informacji k. 89, zaświadczenie k. 92, zaświadczenia k. 101-102, kopię planu zajęć k. 103, zeznania świadka I. G. k. 104, verte, protokół- płyta CD k. 106, przesłuchania D. G. (1) k. 104 verte - 105, protokół- płyta CD k. 106 i k. 95 verte, protokół – płyta CD k. 97, przesłuchania T. T. (1) 105, protokół- płyta CD k. 106 i k. 95 verte, protokół – płyta CD k. 79, dowody z akt sprawy III RC 34/13: opinię k. 5, informację k. 29, zajęcie wierzytelności k. 31, orzeczenie lekarza orzecznika ZUS k. 32, decyzja k. 33, zaświadczenia k. 34-36, wyrok k. 40-41.

Sąd nie oparł się na informacji o stanie zaległości w sprawie egzekucyjnej toczącej się przeciwko matce T. B. T., albowiem zadłużenie matki pozwanego nie ma żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia tej sprawy.

Sąd postanowił pominąć wniosek dowodowy pozwanego o przesłuchanie A. T., albowiem okoliczności na które miałyby zeznawać świadek zostały dostatecznie wyjaśnione i przeprowadzenie tego dowodu nie wniosłoby nic istotnego ponad to, co zostało wykazane dotychczas przeprowadzonymi dowodami i w tym stanie rzeczy jego dopuszczenie okazało się zbędne.

Zeznania stron i świadka były wiarygodne, albowiem były logiczne, spójne i nie wykluczały się wzajemnie.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią przepisu art. 133 kro na obydwójgu rodzicach ciąży obowiązek lożenia na utrzymanie dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres tego obowiązku, stosownie do przepisu 135 kro, wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale także takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia, wykształceniu i statusowi rodziców.

Stosownie do treści przepisu art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może zatem prowadzić do podwyższenia alimentów wówczas, gdy po uprawomocnieniu się orzeczenia ustalającego wysokość alimentów zwiększeniu ulegną potrzeby uprawnionego albo zwiększą się możliwości zarobkowe lub majątkowe zobowiązanego bądź też do obniżenia alimentów wówczas, gdy po uprawomocnieniu się orzeczenia ustalającego wysokość alimentów zmniejszeniu ulegną potrzeby uprawnionego albo zmniejszą się możliwości zarobkowe lub majątkowe zobowiązanego.

Przechodząc do oceny zgłoszonych w rozpatrywanej sprawie żądań w pierwszej kolejności należy wskazać, iż wysokość alimentów od T. T. (1) na rzecz D. G. (1) została ustalona wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 16 kwietnia 2013 r. w sprawie III RC 34/13 na kwotę 650 zł miesięcznie. Orzeczenie uprawomocniło się dnia (...) r.

W ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę w okresie będącym przedmiotem zainteresowania nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadnia podwyższenie alimentów na rzecz D. G. (1). Nie budzi żadnych wątpliwości Sądu teza, że potrzeby dzieci wraz z wiekiem rosną i alimenty w dotychczasowej wysokości są nieadekwatne do kosztów utrzymania powoda.

W dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej powód uczęszczał do gimnazjum. Obecnie jest studentem studiów dziennych. To uzasadnia wniosek, iż pomimo osiągnięcia pełnoletności nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie i dlatego też w dalszym ciągu wymaga alimentowania przez rodziców w stopniu adekwatnym do jego bieżących potrzeb.

W rozpoznawanej sprawie D. G. (1) własne koszty utrzymania oszacował na kwotę blisko 1900 zł miesięcznie. Sporządził zestawienie mające obrazować te koszty (k. 93), które Sąd Rejonowy oceniał negatywnie. Zdaniem Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę kwota ta jest przeszacowana i nie odpowiada rzeczywistym kosztom jego utrzymania. W ocenie Sądu zawyżone zostały wydatki na wyżywienie. D. G. (1) korzysta z domowego sposobu żywienia, z uczelni wraca zwykle w takiej porze, iż obiad może skosztować w domu, w środy zaś z uwagi na znaczną przerwę w zajęciach może wrócić do domu na obiad. To uzasadnia wniosek, iż dokonuje zakupów żywnościowych poza domem sporadycznie. Biorąc zatem pod uwagę wiek powoda i sposób żywienia należało przyjąć, iż kwota 500 zł miesięcznie tytułem zaspokojenia powyższej potrzeby jest wystarczająca. Przeszacowane, zdaniem Sądu, zostały także wydatki edukacyjne. Powszechnie wiadomym jest, iż studenci mają swobodny dostęp do biblioteki i kupowanie książek zdarza się sporadycznie. Nie wymaga zaś szerszego motywowania, iż powód musi dokonać zakupu przyborów bądź ćwiczeń. To uzasadnia wniosek, iż tego rodzaju wydatki nie przekraczają kwoty 100 zł miesięcznie.

Sąd Rejonowy biorąc pod uwagę status rodziców powoda uznał, iż nieuzasadnione jest wliczenie w jego koszty utrzymania kwoty 100 zł tytułem kieszonkowego oraz kwoty 200 zł wydatków na wyjazdy. Odnośnie tych ostatnich należy wskazać, iż po pierwsze D. G. (1) nie wykazał, iż wyjeżdża w wakacje i ponosi jakiegokolwiek koszty z tego tytułu, po wtóre jest w stanie samodzielnie potrzeby w tym zakresie zaspokoić, albowiem posiada już nieznaczne możliwości zarobkowe.

Reasumując ten wątek w ocenie Sądu Rejonowego koszty utrzymania D. G. (1) oscylują w granicach kwoty 1200 zł miesięcznie, w tym wyżywienie 500 zł, mieszkanie 270 zł, odzież i obuwie 120 zł, wydatki edukacyjne 100 zł, dojazd na uczelnię 120 zł, środki czystości i kosmetyki 50 zł, telefon 50 zł.

I to, oczywiście tylko w pewnym zakresie uzasadniało podwyższenie alimentów na rzecz powoda.

Wysokość świadczeń alimentacyjnych od osoby zobowiązanej do alimentacji zależy nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, ale także od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, choćby nawet nie zostały w tych granicach pokryte wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentacji.

Przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumie się nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

W ocenie Sądu Rejonowego w okresie będącym przedmiotem zainteresowania w niniejszej sprawie możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego zwiększyły się. T. T. (1) bowiem w chwili obecnej osiąga znaczenie wyższe wynagrodzenie niż w dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej. Nie ulega wątpliwości, iż jego koszty utrzymania także znacznie wzrosły z uwagi na jego pobyt za granicą. Aktualnie T. T. (1) ponosi bowiem znacznie wyższe koszty mieszkaniowe oraz związane z dojazdem do pracy. To jednak w żadnej mierze nie zwalnia go z obowiązku większego udziału finansowego we wzrastających kosztach utrzymania najstarszego syna. Zdaniem Sądu Rejonowego pozwany po pokryciu własnych kosztów utrzymania oraz uiszczeniu alimentów na dwoje młodszych dzieci jest w stanie łożyć na rzecz powoda kwotę wyższą niż dotychczas.

Na ocenę możliwości zarobkowych pozwanego nie może mieć wpływu jego zadłużenie. Osoba zobowiązana do alimentacji bowiem wszelkie decyzje, w szczególności te związane z zaciąganiem zobowiązań, winna bowiem podejmować z uwzględnieniem ciężącego na niej obowiązku alimentacyjnego. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż zadłużenie spłacane przez T. T. (1) powstało 10-11 lat temu, tj. w okresie kiedy ciążył już na nim obowiązek alimentacyjny wobec powoda. Pozwany nie podnosił i nie wykazał, iż zadłużenie powstało w związku z zaspokajaniem przez niego potrzeb syna. I dlatego też w chwili obecnej nie może skutkować ograniczeniem należnych mu od ojca środków utrzymania. Odnośnie spłacanego przez T. T. (1) zadłużenia wobec Urzędu Skarbowego należy wskazać, iż powód nie może ponosić konsekwencji niefrasobliwego zachowania pozwanego polegającego na zlekceważeniu obowiązku uiszczenia należnego podatku od sprzedaży udziału w nieruchomości. T. T. (1) z tytułu sprzedaży otrzymał kwotę 105 500 zł, z której winien był pokryć także podatek.

Na rozstrzygnięcie sprawy nie może mieć decydującego znaczenia okoliczność, iż T. T. (1) spłaca zadłużenie ciężące na jego matce, pokrywa koszty utrzymania jej mieszkania w całości oraz pomaga jej finansowo. Pozwany nie może odpowiadać za zobowiązania zaciągnięte przez jego matkę i ich spłata nie może powodować ograniczenia środków należnych jego dzieciom. Odnośnie kosztów utrzymania mieszkania B. T. należy wskazać, iż uzasadnione jest wliczenie w koszty utrzymania pozwanego co najwyżej części tych kosztów, albowiem T. T. (1) pomieszkuje w nim jedynie okresowo w czasie pobytu w kraju, w większości koszty te jednak winna pokrywać jego matka jako właściciel lokalu i główny lokator.

T. T. (1) bezspornie powinien pomagać swojej matce, ale dopiero wówczas, gdy w sposób prawidłowy wywiąże się z ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego wobec dzieci. Ten obowiązek wyprzedza bowiem jego obowiązek wobec matki. Ponadto należy zauważyć, iż do pomocy B. T. zobowiązany jest nie tylko pozwany, ale także drugi jej syn.

Rozstrzygnięcia zgodnego z żądaniem pozwanego nie może uzasadniać okoliczność, iż T. T. (1) poza powodem ma na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci. Było to bowiem brane pod uwagę w dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej. Na wysokość alimentów w tej sprawie miała jednak wpływ kwota alimentów zasądzonych na rzecz K. T. i M. T.. Alimenty na rzecz D. G. (1) nie mogą uniemożliwiać pozwanemu prawidłowe wywiązywanie się z obowiązku alimentacyjnego wobec jego młodszych dzieci. Tymczasem w ocenie Sądu uwzględnienie powództwa w większym zakresie do takiej sytuacji mogłoby prowadzić.

Zdaniem Sądu Rejonowego T. T. (1) nie wykazuje należytej staranności w zaspokajaniu usprawiedliwionych wzrastających potrzeb powoda. Znając trudną sytuację matki powoda od lat dobrowolnie nie podwyższył kwoty alimentów ani też nie bierze osobistego udziału w utrzymaniu i wychowaniu powoda i stąd też konieczność sądowego podwyższenia ciężącego na nim wobec D. G. (1) obowiązku alimentacyjnego. To uzasadniałoby oczywiście uwzględnienie powództwa w większym zakresie gdyby nie ograniczone jednak możliwości pozwanego, które zostały już omówione powyżej.

Do alimentowania powoda zobowiązany jest wprawdzie nie tylko jego ojciec, ale także matka. W sprawie zostało ustalone, iż D. G. (2) jest osobą niepełnosprawną w stopniu (...), osiąga dochody, które pozwalają jej na pokrycie tylko własnych potrzeb i nie jest w stanie wygospodarować kwoty brakującej do pokrycia pozostałych potrzeb syna.

Wszystko powyższe skutkowało oceną, iż pozwany winien łożyć tytułem alimentów kwotę wyższą niż dotychczas, ale jednocześnie kwotę niższą niż kwota żądana przez powoda. Jako taką Sąd przyjął kwotę 750 zł miesięcznie. Kwota ta stanowi obecnie górną granicę możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego, uwzględniając zaś stypendium otrzymywane przez powoda oraz możliwość osiągania przez niego dochodów w okresach wolnych od nauki, pozwala na zaspokojenie usprawiedliwionych jego potrzeb.

Biorąc pod uwagę sytuację stron Sąd Rejonowy uznał za zasadne podwyższenie alimentów począwszy od dnia wydania wyroku.

Z wszystkich wyżej wymienionych względów, na podstawie art. 138 kro, orzeczono jak w sentencji, oddalając powództwo o podwyższenie alimentów w pozostałym zakresie.

Uznanie przez Sąd Rejonowy, iż w sprawie niniejszej zachodzą przesłanki do podwyższenia wysokości obowiązku alimentacyjnego ciężącego na T. T. (1) wobec D. G. (1) skutkowało na mocy art. 138 kro oddaleniem powództwa T. T. (1) o obniżenie alimentów. W przedmiotowym okresie bowiem ani usprawiedliwione potrzeby D. G. (1) nie uległy zmniejszeniu, ani też nie zmniejszyły się możliwości zarobowe i majątkowe T. T. (1).

Rygor natychmiastowej wykonalności został nadany wyrokowi na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 kpc.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 § 1 kpc Sąd Rejonowy obciążył pozwanego kosztami sądowymi, na które składa się opłata od pozwu obliczona od uwzględnionego powództwa, od uiszczenia której powód był zwolniony.